

Набiк життя, журбо дрібна!..

Богдан Лепкий

Набiк життя, журбо дрібна!
Набiк, марні тривоги!
Крізь темний бiр до ясних зір
Прорубую дороги.

Гримить топiр, валиться бiр,
Тріщать гнилі колоди,
То там, то тут на шлях падають
Останні перешкоди.

І стогне бiр, як дикий звiр,
Кінчить життя прокльоном,
А там вгорі грядущі дні
Дзвенять побіди дзвоном.

Який то спiв будучих днів
Для мого вуха милий!
Який при нiм недолі грiм
Марний, смішний, безсилий.

Ти, громе, бий! Ти, буре, вий!
Не знаю я тривоги.
Крізь горя бiр у щастя двiр
Прорубую дороги.